

detud ei saanud. Kaks aastat pärast seda, kui Tallinna Raekohtu liikmed Wolmaris, teiste Balti-
maa linnade seltsis, Issanda surnuteha püha
„röömsa joogiga“ lõpetasid, tallitas seesama
Raekohus juba ewangelikul meelel oma ülesewaata-
mise ametit, linna „Musta munkade“ kloostris.
Vehekuu lõpul, aastal 1524 olid Dominiki
mungad Heermeistre juures kaebusi tõstnud, et
nemad oma kloostrist välja aetud oleksid.
Selle peale wastas Tallinna Raekohus: „Kui
meie näid, meie iseäralisest armust kuuluta-
tud Jumalafõnast wale õpetajaid nende wiljast
ära tunnud oleme, oleme meie neid esitaks oma
kohuse poolest mõni kord heaga, ja kui see ei
aitanud, tõega noominud, et nemad oma pahan-
dawat, Jumalast lahutatud elu ja oma elitawat
õpetust ja teisi kahjulikusi tegusi maha jäta-
ksid, mida nemad siin Teie Würstliku Armuse linna
priiduse ja õiguse kahjuks ja üldise hea eluorra
häwituseks kaua aega kergel meelel pidanud on,
ja et nemad püha Ewangeliumi ilma ühegi ini-
mestest välja arwatud lisata, selgest ja puhtast
kuulutasid; aga nemad ei ole seda mitte kuulda
wõtnud, waid tuulde saatnud. Ja nemad on
õigest kuulutatud Jumala sõna Ketserite eksituseks
ja Kuradi õpetuseks sõimanud. Sellest on siis
siin palju erakondlikku kustu ja tüli tõusnud,

nenda et meie oma õpetajaid määramise waigis-
tamiseks nende juure kloostrisse saatnud oleme,
üksteisega jumaliku kirja põhjusel seletama ja läbi
katsuma, kellel õigus ehk kellel ülekohus oleks.
Aga nimetatud mungad ei ole ühegi asjaseletusele
walmis olnud, on enast oma peaga, Paapstiga ja
tema waimuliku õigustega wabandanud, kuida
neile keelatud oleks, kellest usu üle jumalikust
kirjast waielda; nemad peatsid seda asja tulewa
Kongiliumi hooeks jätma. Ja kui meie nende
langekaelsest waimust aru saanud oleme, millega
nemad koguduses püha waimu ja Jumala sõna
tõe selge walguse wasta panewad, oleme meie
nende jutuse ametit ja salaliku tallitust mida
nemad ühegi kirja peale põhjustada ei wõi, koguduses
ära keelanud.“

Mungad püüdisid küll igapidi salamahiti selle
keelu wasta teha, landsidid ka kloostris wale sõr-
wale ja sundisid sellega Raekohtu, kloostris wa-
randust üleswõtma ja kallimaid asju Raekohtu
warjule wiima, aga nende aeg oli täis ja nende
wõimus oli lõppenud. Pühas Ewangeliumi õpetus
oli kõigis linnas wõitu saanud ja munkade was-
tupanemist ei saanud kuidagi enam sallitud. Wä-
givalda ega ülekohut ei saanud neile tehtud, aga
Raekohus oli omale oma kristliku walitsuse kohust
mele tuletanud ja sundis munkasi sedawiisi elama,